HOMILIA

Commemoració dels 25 anys de la Casa de Misericòrdia.

Santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia, 1 d'octubre de 2023.

Lectures: Ez 18,25-28; Sl 24,5-9; Fl 2,1-11; Mt 21,28-32

Estimat Mn. Joaquim Fortuny, prior de Reus. Benvolguts mossens. Patronat, benefactors i col·laboradors de la Fundació Benèfica Privada Mare de Déu de Misericòrdia. Treballadors, usuaris. Germanes de la Consolació, que actualment dueu a terme el vostre servei en aquesta casa. Regidores i regidors de l'Ajuntament. Autoritats. Comunitats parroquials i religioses.

Avui ens convoca al Santuari de Misericòrdia un feliç aniversari. Fa just 6 dies celebràvem aquí la Solemnitat de la Mare de Déu de Misericòrdia i avui donem gràcies a Déu per un bonic i sant fruit, precisament, de la Misericòrdia de Déu exercida per la gent de Reus: els 25 anys de la fundació de la Casa de Misericòrdia. Un lloc on s'ofereix acolliment, on es potencia la convivència i on es dona caliu i escalf a persones que transiten per la vida amb profundes ferides socials i humanes. A la casa de Misericòrdia és on es fa realitat el que avui i dilluns passat i cada dia cantem aquí al Santuari davant la Mare de Jesús, el Crist, qui és portador de la Misericòrdia de Déu.

Va ser en motiu de la Celebració dels 400 anys de l'aparició de la Mare de Deu de Misericòrdia a la pastoreta Isabel Besora, aquell llunyà any 1592, que les comunitats parroquials i les institucions religioses, al costat d'algunes entitats civils i del teixit social de Reus van fer créixer la idea de disposar d'un lloc d'atenció a les necessitats i, sobretot, a les persones. Era una idea ja nascuda abans, que anava planant de feia anys i que en aquella ocasió es va acabar duent a terme, tot i que la casa trigà encara uns anys en ser inaugurada. No va ser fàcil aquell començament. I algunes de les persones que avui sou aquí i que hi heu estat vinculades tot aquest temps ho sabeu bé. Un 25 de setembre, en aquest cas de l'any 1998 (no podia ser en altra data), va ser inaugurada la Casa de Misericòrdia, un centre que naixia amb la idea de ser un lloc substitutiu de la pròpia llar, on les persones que hi resideixen viuen com a casa seva i fan el mateix que farien en un domicili particular, convivint amb un ambient motivador i de responsabilitat perquè les persones acollides se sentin, no només que formen part de la llar, sinó que aquesta pertinença és útil perquè participen i col·laboren en les activitats de la vida diària. I no és una casa qualsevol: lloc de naixença de la pastoreta Isabel Besora, lloc on la reusenca Santa Maria Rosa Molas va iniciar la seva vida consagrada com a religiosa de la Caritat, lloc d'atenció sanitària, lloc de socors... lloc, en definitiva de Misericòrdia.

I a la casa, sota el sostre d'una llar, s'ajuda a fer possible el que hem escoltat de boca de l'apòstol Pau a la segona lectura: «Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos». Aquesta és la versió cristiana genuïna del que és una obra de Misericòrdia. Perquè aquí es recuperen els anhels i el reconeixement de les persones i se les capacita i ajuda perquè es puguin recuperar les capacitats perdudes i, deixant el paraigües del sistema social, reprenguin de nou la capacitat de governar-se per elles mateixes. A la Casa de Misericòrdia es pot trobar l'espai i el temps per recuperar l'estabilitat i, sobretot la dignitat com a persona. Així ho diu des del principi la Doctrina Social de l'Església que afirma amb contundència que aquesta dignitat que tothom té com a persona és inviolable i intrínseca a l'ésser humà per la seva semblança a imatge de Déu. I no només ho afirma sinó que en exercici de la denuncia profètica surt en defensa de la persona davant qualsevol injustícia. L'equip de professionals,

el voluntariat i les Germanes de la Consolació, vetllen perquè els residents puguin treballar per a la seva reinserció social i laboral i, si és possible recuperin els seus vincles familiars.

Benvolgudes i benvolguts. A l'evangeli que hem escoltat en aquest setzè diumenge de durant l'any, Jesús, el Senyor, ens segueix explicant com és el Regne de Déu i com s'hi va. I les seves paraules són dures: «us dic amb tota veritat que els pecadors i les prostitutes us van al davant cap al Regne de Déu». Perquè seguir l'Evangeli és dur. Gratificant, sí, però dur. I com que és gratificant, tots vosaltres, i tots nosaltres, cristians i cristianes d'avui, maldem per seguir el mestre i fer com ell. «Feu tot el que Ell us digui» vam escoltar dilluns passat aquí. I això és el que es fa a la Casa familiar Mare de Déu de Misericòrdia. Fer el que Jesús ens va dir no poques vegades, amb el seu exemple, les seves paraules i la seva donació fins al final.

Prosseguirem ara la nostra Eucaristia, la nostra acció de gràcies per aquests 25 anys. Per cert. Fa uns dies, la feina que allí es fa, que allí feu, ja va ser reconeguda per l'Ajuntament distingint-la amb una menció honorífica. Precisament en l'acte fet a l'ajuntament, la directora de la casa deia: «Pràcticament, totes les persones que passen per la Casa de Misericòrdia, pateixen d'una mateixa malaltia, la falta d'amor. Tenen necessitat de ser estimats, de sentir que encara són importants i de veure que hi ha persones que s'interessen per elles». A aquesta manca, vosaltres responeu en la mateix sintonia que venim aquí a pregar a Maria demanant-li que ella ens miri amb ulls d'amor. A la casa Familiar Mare de Déu de Misericòrdia es mira, es parla i es tracta amb el mateix amor. Que Maria us hi ajudi a fer-ho per molt de temps i que il·lumini avui també el vostre present i futur. Amén.